

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. prosince 2014, č. j. JMK 135655/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. října 2018, č. j. 22 A 15/2017 - 22,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kuřim, kterým byla žalobci stanovena lhůta k doplnění odvolání. Krajský soud v Brně odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného jako nepřípustnou rozsudkem označeným v záhlaví. Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonem stanovené lhůtě kasační stížnost, kterou spojil se žádostí o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost jako zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a usnesením ze dne 9. ledna 2019, č. j. 6 As 360/2018 - 9 žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce zamítl. Zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení uvedeného usnesení předložil plnou moc udělenou advokátu či aby prokázal, že má sám potřebné právní vzdělání, a aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud zároveň stěžovatele upozornil na zákonem předvídané následky nevyhovění této výzvě.

[3] Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno a nabylo právní moci dne 15. ledna 2019, patnáctidenní lhůta pro zaplacení soudního poplatku uplynula dne 30. ledna 2019, aniž by stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

[4] Podle § 9 odst. 1 věty druhé č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 s. ř. s., ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[5] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti (nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.) přestože k tomu byl rovněž vyzván.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu